

Gulpen, Hubertusmis in de St. Petruskerk.

Nieuwsbrief 90, 27 november 2022.

Boek: 'geloof in Limburg'.

Mechelen. Een gat in de heg geknipt voor 'nabuurchap'.

Gemeenschap, verbinding.

Tijdens mijn tiende vijfdaagse reis naar Limburg zag ik verbinding en observeerde ik gemeenschapszin, saamhorigheid als bindmiddel voor de samenleving. Zoals de Hubertusmarkt in Gulpen met de Heilige Mis, de inzegening van de paarden en de commercie eromheen. Een mooie traditie, een ritueel om elkaar te ontmoeten en nader tot elkaar te komen.

Samen bidden is ook een mooi bindmiddel, een vredelievend samenzijn. Zo fotografeerde ik in Cadier en Keer de biddende vaders, die bidden voor de gezondheid en het zielenheil van kinderen. In Stein fotografeerde ik biddende vrouwen die al 50 jaar elke dinsdagochtend bidden voor zieke mensen, 'wij bidden voor slechte mensen' is de grap die ze maken, want de humor, naast de vele verhalen, is gelukkig nooit ver weg in Limburg.

Nabuurchap, de verstandhouding tussen burens, zag ik in Mechelen, waar een gat in de heg toegang verschaft tot elkaars erf, terrein, schuren, land en huis. Pak wat je nodig hebt, ik hoef er niets voor terug, is de kern van dit goede nabuurchap.

Een kaarsje in een lantaarn, zomaar in het gras, voor zijn overleden vrouw, haar as uitgestrooid in de tuin van het huis, twee stevige stenen op de lantaarn zodat die niet omvalt.

Het contemplatiehoekje van de geheime tuin van St. Agnetenberg, om in alle rust met andere zusters van gedachten te kunnen wisselen. Concentratie, meditatie, contemplatie zijn mijn yogaleraar altijd.

Het is mooi in Limburg.